

Florin Ciurumelea

cămășile sau gustul pustiu al mătasii

eLiteratura

Cuprins

5	<i>Deschiderea ușilor și „necuprinsa întoarcere”</i> (Ioan Dumitru DENCUI)
9	Seara fotografiile rîd
11	Cufărul vechi și violoncelul
13	Mărturii pentru un portret
15	Impresia unei duminici
17	Nu știu dacă și azi pot învia
19	Scrisoare citită de vrăbii
20	Nu-i nimeni pe maluri
22	Anticariat de zile și nopți
24	Cu sâni goi pânzele-ntinse
25	Mere de lemn și struguri din hârtie
28	Gustul și mirosul seninului
30	Serile ruginesc doar în iarbă
32	În diminețile împăturate
34	Trei porți dintr-o seară promisă
37	Horă de pomană
39	Noiembrie nouăzeci și șase
41	Frică nescrisă pe uși

43	Cămașa necuprinse-i întoarceri
46	Lacrimă cu ușa-n flăcări
48	Ceața unei dimineți anunțate
49	Secunda din turn mă cunoaște
51	Patru duminici și o reverență dintr-o fotografie în sepia cu Dumitru Pricop
54	Poți crește îngeri tineri
58	Țin post la răs la cer și la prieteni
59	Ziua începe într-un salcâm desfrunzit
61	Interior cu poeme
63	Sub eșafodul de afară
65	Memoria unui perete
67	Urme proaspete de fluturi
69	Un zâmbet cu motive naționale
72	Cu ochii la perete
74	Peste oglinzi afla-vei
76	În semn de subtilă odihnă
78	Zile împăiate acoperă iarba
81	Ceainăria cu îngeri
84	Douăzeci după nouăzeci
86	Două ferestre pe care Corneliu Ștefan transcrie ultima vară
89	Doar în vinerea mare ai timp
91	Peste azil a început să ningă
93	Amintirea întregului

- 94 Fântână părăsită
- 95 Pe discuri de apă
- 97 Cu bustul clepsidrei pe umăr
- 99 Senin cu scară și clepsidră
- 101 Tuș – tempera – guașă
- 103 Cartușul din Crăciun...
- 105 Tălpile goale acoperă scrisul

/ spre sfârșitul toamnei doar sub ei merg / în genunchi doar
 printre cuibarele pline / cu ouă de nuc am palmele
 carbonizate [?!] de iod / o fi de la post? o fi păcat?" (ceainăria
 cu îngeri).

Nu, nu e niciun păcat. E dezlegare de post – la iubire, la
 prieteni, la cer. Ba chiar de dulce(-amar), de liber acces la
 adevărata poezie.

Ioan Dumitru DENCIU

Seara fotografiile râd

pași obosiți murmurăți înspre schit
 și iubirea la pândă pe ziduri...

ce ne facem cu dragostea adunată cămașă de iunie?
 ce ne facem cu atât cer când nu mai ai curajul să tragi
 de frânghia clopotului ca de sângele tău?
 de unde închiriezi lacrimi când nu mai poți asculta
 absența fratelui în scrisoarea primită?

oasele lui
 nimeni spre nimeni îndelung privitor
 la o șoaptă sub iarbă
 stivuite cu inima cu lopata
 cu hainele de nuntă-n așteptare
 pe durere așezate pe cărări
 pe lacrimă peste cărări
 pe uitare pe sub cărări pe amintire
 ambalaje pentru su flet

în pâine îmbrăcate în ulei și vin
în spaima de trecere
de surghiun
de cenușa colectivă excelența voastră,
de mărturisirea prin carnea căreia
fâlfâie cuiele sulita buretele
apoi ultimul cuvânt mestecat
împăcare

răstignit între clopotniți
ceru-mparte iadul fură.

Cufărul vechi și violoncelul

Tot mai darnică e pleoapa ce speră să te umilească
rănille știu doar tăișul să-l povestească
să-l joace la zaruri

jumătatea ta de rai
te plimbă prin salonul de dimineață
odaia de prânz cămăruța de seară
îți arată cufărul vechi
și violoncelul
din care acum cincizeci de ani ai plecat

chiar strada aduna copilăria
chiar strada o îngrămădea în saci
nu-mi găsesc șotronul strigai și castanul
și aripa în care
trupul tău adormea

trupul de care acum
pe ascuns te dezbraci

zi de zi încerc să fiu lângă mine
pe unde carnea pe unde capcanele
arcul cu săgețile
mâna binecuvântând prin aer
frica poemului pe care îl aștept ?

și vine sâmbăta
și vine duminica peste buzele noastre
cu smirnă din Pavel
cu mir din Ioan...

Mărturii pentru un portret

Dinspre carnea-acoperiș îndatorat visteriei din sânge
scaun de frig l-ai așezat lângă fereastră
scaun ruginit de amărăciune
sub care tremuratul curge în voie

oricâte cuvinte i-a fost dat să îmbrace
trupului său i se citește duminica în umbră
duminică a răbdărilor ulei sărat
bărbătesc din candela Maicii primitor
și primenitor de vedere

izvor pierdut și regăsit pod cu pod
până la al treilea cântat al cocoșilor

nechezat plin de sudoare
pe miriștea înnămolită de lună să fi fost

atunci ar fi știut cât grâu a sădit
 pe mormântul Tatălui său câtă vie a tras
 din coasta Lui
 peste icoanele decapitate de sfinți în zilele sterpe

piatră adăugată muntelui purtat pe umăr
 de la Iordan la Dealul Căpățânii.

Impresia unei duminici

Grădina publică se lasă mângâiată
 și sărutată pe umeri de răsul recruților
 în drum spre cazarmă

nici vara aceasta
 nu m-a găsit acasă

dintr-o pensie grimată la fiecare oră
 domnul Titel Constantinescu închiriază vacanțe
 crește lebede și porțelanuri pentru prieteni

doar vara aceasta
 doar acasă
 vinul vărsat pe masă la plecarea tatălui dă în fiert
 în fiecare februarie crapă cufărul
 burdușit cu serafimi